

MONARCHY

An Independent Magazine - Независни магазин | Година 2 Број

2

ПРИНЦ АЛЕКСАНДАР КАРАЂОРЂЕВИЋ

Монархија за Србију

ЗНАМЕНИТЕ СРПКИЊЕ
Уметник сна
и јаве

ОБНОВА ХИЛАНДАРА

Обнавља се највећи
хиландарски конак

ОБНОВИМО
ХИЛАНДАР!

ПОШАЉИ ПОРУКУ ЗА
БУДУЋЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ!

СМС НА БРОЈ

1198

цена поруке је 50 дин + порези

ПОЗИВ НА БРОЈ
0900 500 506

позив из фиксне мреже је 50 дин + порез
позив из мобилне мреже је 150 дин + порези

Прилози се могу уплатити и на рачуне:

250-2615061-83 Eurobank EFG

160-55566-24 Banca Intesa

СА БЛАГОСЛОВОМ
СВЕТОГ АРХИЈЕРЕЈСКОГ САБОРА
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

www.hilandar.org

МЕДИЈСКИ ПОКРОВИТЕЉ:

ПОДРШКА:

Оснивач и издавач:

Културни форум, Сремска Митровица
Босутски пут 78
тел./фах: +381 22 617 522
моб. +381 64 3924 977
e-mail: monarhija@kulturniforum.com
region1@ptt.rs
www.kulturniforum.com

Суиздавач:

Иницијатива за Краљевину Србију
Нови Сад, Приштинска 2
тел. +381 21 520 037
моб. +381 63 83 00 181
e-mail: ljiljana@monarhija.net
www.monarhija.net

Главни и одговорни уредник

Радомир Јовелић Вишеров

Редакција

*др Жељко Вучковић, проф. Љиљана
Вујковић, Љиљана Јовановић, Ивана
Јовелић,*

Секретар редакције

Љиљана Јовановић

Информације

Културни форум

Дизајн и прелом

Александра Јовелић

Уплата за претплату и друге марке-
тиншке услуге на рачун број:
245-76772-93 код АГРОБАНКА ад

Рукописи и фотографије се не
враћају.

*За изнете чињенице у ауторским
текстовима није одговорна
редакција.*

ЦИП-Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
COBISS-ID 215079687
ISSN 1452-5577

ОТВОРЕНИ ДИЈАЛОГ 2011

**Улога организације српске дијаспоре
У Бенелуксу**

4

**ПРИНЦ АЛЕКСАНДАР КАРАЂОРЂЕВИЋ
Монархија за Србију**

6

**ФОНДАЦИЈА Њ.К.В. ПРИНЦЕЗЕ КАТАРИНЕ
Принцеза Катарина посетила дечије
болнице и установе дечије заштите у
Београду**

12

БИОГРАФИЈА

**Њено Краљевско Височанство Принцеза
Јелисавета од Југославије**

20

ЗНАМЕНИТЕ СРПКИЊЕ

Уметник сна и јаве

22

ОБНОВА ХИЛАНДАРА

Обнавља се највећи Хиландарски конак

24

РЕХАБИЛИТАЦИЈА ЗА ГЕНЕРАЛА

Дража је херој за Американце

30

Međunarodna
Monarhistička
Konferencija

Улога организација српске дијаспоре у Бенелуксу

ИНТЕРНЕТ НОВИНЕ СРБСКЕ

У организацији делегата Скупштине дијаспоре и Срба у региону Ане Милошевић, крајем јануара је у Европском Парламенту одржан "Отворени дијалог 2011" – семинар чија је главна тема била "Улога организација српске дијаспоре у Бенелуксу". Циљ овог догађаја био је подизање свести нашег народа на територији Бенелукса о важности уједињености, учешћа у политичко-друштвеном животу земаља домаћина и матице али и боље умрежености организација и удружења дијаспоре тако и појединаца на овим просторима.

Српско расејање на територији Бенелукса међу групом земаља са најмање развијеним сектором организација, рекла је Ана Милошевић у уводном обраћању и додала да: Малим али чврстим корацима Србија корача ка пуноправном чланству у Европску породицу држава а њена милионска дијаспора деценијама се, у првим редовима, бори за бољитак своје матице и њену светлију, европску будућност. Стога је и место одржавања овог састанка српске ЕУ дијаспоре управо Европски институционални стуб – Европски парламент. Када сам ступила на дужност као делегат Скупштине дијаспоре и Срба у региону за територију Бенелукса, као један од својих примарних приоритета навела сам важност

уједињености и боље умрежености свих актера почевши од организација и удружења у дијаспори, преко локалних и националних организама као и појединаца.

Отворени дијалог 2011, чији је први корак управо овај семинар, је пројекат који је замишљен као одговор на ову тежњу, ради бољитка целокупне, свесрпске заједнице у Бенелуксу, матици и широм Европе а ради креирања заједничке стратегије за будућност чију изградњу морамо да отпочнемо заједно - овог тренутка.

Учесници Конференције, предводјени Конзулима Републике Србије у Бриселу и Хагу, господином Павићем и Бркићем, покушали су заједничким снагама да додју до одговора на питања: Како унапредити дијалог измeђу српских организација у дијаспори? Како стимулисати сарадњу српске дијаспоре са матичном државом?

Делегат Ана Милосевић сматра да је од изузетне важности што је овај догађај подржан од стране Конзуларних представништава из Белгије и Холандије, уз наду да ће и будуће активности наићи на већу подршку институција из матице.

Европски Парламент

Делегат за УК и Ирску Милош Стефановић презентовао је модел који је његово удружење следило, а тиче се подизања свести о српском идентитету. Он је истакао да је много битније покретање пројеката који ће унапредити живот наших људи у дијаспори, него оснивање самих организација.

Конзули Бркић и Павић сложили су се у закључку да је ова Конференција веома значајна за српску дијаспору у Бенелуксу, и да су следећи кораци пре свега утврђивање тачног бројног стања наших људи, изградња стратешких активности за умрежавање Срба у заједници, а затим и њихово боље повезивање са матицом.

Презентација на тему “Дијаспора је амбасадор Србије” коју је одржао један од учесника из Холандије Синиша Брадић, наишла је на посебно одобравање код представника Српске Информативне Мреже из Роттердама који су истакли да се као тек основано удружење залажу за окупљање “културне елите” Срба.

Скупу су се обратили и представници Медјународне организације за миграције (ИОМ) који су у сарадњи са Имиграционим службама Белгијске Владе, говорили на тему имиграције, интеграције и подршке азилантима из Републике Србије.

Монархија за Србију

НЕ РАДИ СЕ О ФОРМАЛНОМ ЧЛАНСТВУ У НЕКОЈ ЗАЈЕДНИЦИ
НЕГО О ИЗБОРУ ВРЕДНОСТИ КОЈЕ ЕВРОПУ ЧИНЕ ЕВРОПОМ

ПИШЕ: ПРИНЦ АЛЕКСАНДАР КАРАЂОРЂЕВИЋ

Читаваог свог живота пратим и посматрам догађања у земљи мога порекла и судбине. Више од пола века то сам радио из далека, последњих десет година изблиза! По природи сам оптимиста, и то морам да будем и због порекла и због будућности.

Србија је прешла дуг пут од када је 1. децембра 1918. своју државотворност уложила у заједницу Јужних Словена под називом Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца, па до 21. маја 2006. када се после референдума у Црној Гори државна заједница Србије и Црне Горе распала. Сада када је Србија поново независна држава, нема више потребе да се чине уступци било које врсте другим уставом признатим нацијама у земљи. Сада смо самостални, одговори само за своју судбину и за своја дела. У овом тренутку се мање-више налазимо у расцепу између онога што јесмо, онога што бисмо хтели и могли да будемо, и онога што нам се нуди као избор без алтернативе! Понекад имам утисак да се претежно бавимо избором око ствари где избор, чак и да хоћемо, не постоји.

Кажу „Хоћемо у Европу“. Не ради се о формалном чланству у некој заједници него о избору вредности које Европу чине Европом. Ко нам брани да те вредности, ако их као такве препознајемо, усвојимо? Ко нам брани да се, ако желимо интеграције, прво не интегришемо сами између себе? Ко нам брани да се, пре него што се ујединимо са Португалом, Финском и Малтом, ујединимо сами са собом?

Када говоримо о имиџу Србије као независне државе током њене историје морамо приметити да тада углавном говоримо о монархији. Од 1830. године, када је Србија добила изванредан степен самосталности као кнежевина, до 1. децембра 1918. године, говоримо о око 88 година непрестаног напретка и развоја,

Њ.К.Б. Престолонаследник Александар II

ослобађања територија и доживљавања Србије као дела Европе. Нема потребе да се праве поређења са последње четири године, нити у дужини нити у квалитету. Без обзира да ли говоримо о Кнежевини Србији под династијом Обреновића, или Краљевини коју је прогласио краљ Милан 1892. године и у којој су на власти уследили његов син Александар и потом краљ Петар Први, у питању је увек била европска држава. И то не због свог географског положаја, а од тада се ништа није променило и ми се и даље налазимо на истом месту, већ због њеног доживљавања као такве, ван земље и унутар ње. Још од Првог српског устанка, Карађорђе и његови саборци су знали да се боре за слободу европске Србије. Уочи ослободилачких ратова 1876-78. српска влада је ангажовала француског

Њ.К.Б. Престолонаследник Александар II и Њ.К.Б. Принцеза Катарина

новинара да објављује сваког месеца најмање један позитиван чланак у два водећа париска часописа. Мислите ли да је то нешто што бисмо и ми данас могли да постигнемо? Проблем је што људи обично падају у замку мислећи да све почиње од њих, и то је још један од наших проблема. Тврдимо да знамо историју и да поштујемо традицију, жао ми је, али чињенице показују да то није тачно. Када о томе причам ја подједнако хвалим постигнућа обе династије које су утрле пут изградњи моделе Србије. Говорећи ово морам да подсетим: ја нисам ни позиција ни опозиција! Ја сам део историје, као што ће данашњи дан сутра бити историја, као што ће будућност бити сама себи историја када се догоди!

Будућност се темељи на историји! Будућност без историје је попут куће без темеља.

Говорећи о имиџу, данас имамо државне симболе, заставу, грб и химну Краљевине Србије. Није било лако увести их, али сада су, неколико година касније, најодушевљенији поборници наших симбола управо они који су својевремено били највећи противници „увођења уставне монархије на мала врата". То је добро али не и довољно.

Уколико желимо да знамо ко смо и шта представљамо, морамо да рашчистимо те ствари пре него што се придружимо европској заједници, пошто ће бити сувише касно размишљати о томе касније. Потребна нам је ова компаративна предност у односу на земље из такозване Нове Европе.

Срећем много људи, у земљи и ван ње. Имам бројне пријатеље и познанике. Пријатељство се мора градити, неговати, хранити! Пријатељи се ретко наслеђују, морају се стицати, и то нарочито тамо где их нема, где су у мањини, где је оскудица. Државе су попут људи, потребни су им пријатељи. Пријатељи који ће их увести у кругове пријатеља до којих не би могле да допру саме. Због тога користим сваку прилику која се укаже да доведем у Београд пријатеље, важне појединце, да виде и осете, да стекну свој сопствени утисак о Србији. С поносом доприносим различитим акцијама којима је циљ да се поправи имиџ Србије, било да је то „Сити брејк" конференција, песма за Евровизију, неки научни скуп или кандидатура Београда за европску престоницу културе. Наравно да ће увек бити злонамерних коментара у појединим медијима, попут оних „они се опет проводе",

али они очигледно не разумеју основне принципе пријатељства и учвршћивања пријатељских веза међу људима.

С обзиром на то да говорим критички, обавеза ми је да поменем да су се у многим областима ствари значајно поравиле. Тешко је то видети услед бројних наслеђених и стечених проблема, али напредак очигледно постоји. Не треба га прецењивати, али ни потцењивати. У неким другим, стабилнијим и срећнијим околностима, такав помак унапред требало би признати и ценити, али се он тренутно непрекидно налази у сенци успутних догађаја. Ипак, постигнут напредак улива наду и оптимизам. Разумљиво, напредак у једној области је узалудан труд ако га не следи напредак у другој области. Напредак, баш као и пријатељство, мора да се негује и одржава.

Ја чврсто верујем у предност уставног монархијског система државне организације у Србији. Потребни су нам стабилност, слога и континуитет.

Аргументи за то су видљиви на сваком кораку. Погледајте око себе, па ако је то оно чему сте се надали и за шта сте се борили, онда сте ви

срећан човек, и ја вам на томе честитам! Али, погледајте боље, и запитајте се колико је оних који деле ваше мишљење око вас! Бојим се да ћете око себе видети чистину! Ако верујете да нас република мање кошта од уставне монархије, прерачунајте се још једном! Ако верујете да у републици грађанин има већи утицај на власт него у уставној монархији, размислите мало који је државни облик у Шведској, Норвешкој, Данској, Белгији, Холандији, Луксембургу, Шпанији, Јапану, Аустралији, Канади, Новом Зеланду... Размислите да ли је Пол Пот напредак у односу на Сиханука, Менгисту у односу на Селасија, Чаушеску у односу на Михаила, Живков у односу на Симеона, или данашњи Авганистан у односу на државу краља Мохамеда Захира!

Немојмо робовати идеолошким клишеима. Сваки народ и свака земља имају бољу и лошију опцију државног уређења у датом времену. За Србију, данас то је парламентарна уставна монархија!

ДАНАС

Краљевске инсигније

Уставна Монархија као средство на путу опоравка Србије

BALKAN BUSINESS NEWS CORRESPONDENT

Да ли Србија има “аса у рукаву”? Србија се можда треба окренути другом средству како би се опоравила од финансијске кризе и раније ушла у Европску унију-Уставној монархији.

У сваком случају, повратак монархије после скоро 70 година би привукао пажњу медија и без сумње избрисао ратну слику Србије а заменио је с неком много елегантнијом.

А шта у вези Европске уније?

Не заборавимо да су скоро половина првобитних земаља чланица Европске уније биле Уставне монархије. Четвртина европских земаља су данас уставне монархије, од 27 земаља Европске уније, Белгија, Данска, Луксембург, Холандија, Шпанија, Шведска и В. Британија су уставне монархије.

Да ли уставне монархије воде бољем животу?

У ствари 5 од 10 најбогатијих земаља Европе су Уставне монархије. Према извештајима, Луксембург је најбогатија земља у Европи. Она поседује највиши БДП од 81,730 долара по становнику, мерено на паритету куповне моћи следи их Норвешка: Норвежани заузимају друго место у Европи са највећим БДП по становнику а који износи 55,198 долара. Холандија је на 16. месту у свету по развијености економије, а рангирана је као десета по БДП (номиналном) по глави становника; БДП (према паритету куповне моћи) у Холандији је 40.433 долара. Данска је осма најбогатија земља у Европи с БДП (ППП) од 38.207 долара по становнику а Шведска је девета најбогатија земља у Европи са БДП (према паритету куповне моћи) по становнику од 37.525 долара.

Форбес је рангирао најбоље земље за живот у 2008 и та листа је показала да су то опет уставне монархије, Норвешка број 1, постигавши 82% док ни Шведска није много заостајала са резултатом 81,4%. Остале земље монархије у

првих 10 укључују Нови Зеланд (79%), Данску (75%) и Холандију (74%).

Зашто Уставна монархија? Зашто традиције? Да ли је предност имати вођу који није политички опредељен? Ко је ту да осигура јединство, континуитет и мир? Да ли монархија помаже смањењу корупције? 2010 Индекс перцепције корупције показује да је скоро три четвртине од укупно 178 земаља имало резултат испод 5, мерено по скали од 10 (нема корупције) до 0 (високо корумпиране). Чак 12 од првих 20 ранжираних земаља које су имале резултате изнад 7,5 су монархије и укључују Данску, Нови Зеланд, Шведску, Канаду, Холандију, Барбадос, Аустралију, Норвешку, Луксембург, Јапан, Катар и В. Британију. Србија је рангирана на 78. месту са резултатом 3,5. Ове европске монархије су Уставне монархије и оне осигуравају јединство, напредак и мир без политичког уплитања.

Ако Србија буде имала монархију, да ли ће то онда имати утицај на њен пут ка Европској унији? Свакако не може шкодити. Да ли ишта значи то што је Европска унија смештена у земљи која има Уставну монархију? У ствари, нема нимало сумње да имиџ монархије ствара новац. Прекоокеански туристи хрле на места која имају везе са Британском Краљевском породицом и на тај начин В.Британија прикупља

Европске институције

500 милиона фунти годишње, открива истраживање VisitBritain.

УН 2009 о друштвеном развоју објавио је извештај да од 187 ранжираних земаља 6 од првих 10 су монархије: Норвешка, Аустралија, Канада, Холандија, Шведска, Јапан. Заправо, ако обратите пажњу на Годишњи извештај о квалитети живота у различитим земљама, приметите да су више од половине земаља од првих 10 монархије (УК, Шведска, Норвешка, Холандија, Данска, Шпанија, Белгија, итд.). Дакле, веровали или не, живот би заправо могао бити много бољи под Уставном монархијом.

"Симбол је конкретизација. Свако људско биће, чак и најлошији модерни људи, требају нешто опипљиво, нешто на шта се указује и рећи себи и другима: "То је оно што ја верујем", или "то је оно што сам ја."

Па шта је негативно? Хоће ли Србија прихватити још добротворних прилога, више могућности за улазак у Европску унију, елегантну слику, милостиве домаћине, пословне људе из целог света који грациозно корачају на дворовима, а промовишући Србију целом свету? Многи Срби подржавају ову идеју а други Срби уживају у свим предностима које она доноси. "То ће бити само корисно и не видим да ће бити још више

деформација у земљи." рекла је Јелена Тасић студент у Београду.

Али да ли би Престолонаследник Александар и даље наставио да посвећује свој живот Србији са безброј непрекидних радних сати?

Одговор је да! Чак и уз све те непрекидне радне сате он би желео заузети престоље. Типичан дан за Престолонаследника Александра и Принцезу Катарину састоји се у распону од добротворних до инвеститорских промоција Србије међународној јавности. Престолонаследник Александар доводи инвеститоре, образовне стипендије, као и важне јавне личности из целог света сваки месец. Принцеза Катарина је спасила многе животе, дајући милионе за помоћ и подршку. Пар стално путује по целом свету на сусрете са шефовима држава, најзначајнијим пословним људима и медијима а све са циљем да помогну Србији и српском народу. Све се то преноси на десетине милиона годишње подшке Србији. Постоји чак и клуб под називом "Србија у монархији", који је недавно основан у земљи са десетинама хиљада чланова.

Суштина свега је да би Краљевина Србија чини се имала добар пословни смисао.

Принцеза Катарина посетила дечије болнице и установе дечије заштите у Београду

Њ.К.В. Принцеза Катарина Карађорђевић

Њено Краљевско Височанство Принцеза Катарина, заједно са пријатељима Краљевске породице и донаторима из Грчке г-дином Константасом, г-ђом Апостолиду и г-дином Киусисом, и својим унуком, Мајклом Гарфинкелом, традиционално је посетила крајем јануара дечије болнице и установе за бригу о деци у Београду, где им је предала Божићне пакетиће.

Њ.К.В. Принцеза Катарина и њени гости посетили су кориснике у Центру за заштиту одојчади, деце и омладине у Звечанској. Потом су отишли у Институт за мајку и дете на Новом Београду, а онда на Дечију клинику у Тиршовој, где су предали играчке и слаткише деци, доносећи им топлину и срећу карактеристичну за празнике. Њ.К.В. Принцеза Катарина је уверила децу да нису сама ни заборављена, и да их она увек носи у својим мислима и своме срцу.

Успорене реформе

ETOILE'S UNOFFICIAL ROYALTY SITE

Краљ Абдулах II

Јордански краљ Абдулах II је потврдио да су реформе у земљи " успорене " и позвао да муслиманску националну опозицију да сарађује са новом владом у политици за добробит људи.

Порука је дошла дан након снажно одбијене понуде Муслиманског братства новоименованом премијеру земље да се придружи његовом кабинету, наводећи да је нови премијер погрешна особа за увођење реформи.

Краљевски двор је издао саопштење Абдулаха, који је под све већим притиском јавности, да Јорданци негодују у јавном животу након преокрета у Тунису и Египту, рекао да вођа Братства и других исламистичких група које желе : "сви треба да раде заједно да остваре потребан напредак у политичком процесу реформи и повећању учешћа грађана у доношењу одлука. "

"Политичке реформе у Јордану се наишле на успоравање рекао је Абдулах. Он је рекао да је недостатак прогреса учинак пропуштене прилике у земљи јер су неки ставили своје личне интересе испред сопствених интереса Јордана."

Абу Бекр Цамил, виши лидер Братства, је изјавио да краљ није покушао да убеди исламистичке групе на састанку у четвртак да преиспитају своје одбијање да се придруже премијеру Мароуф Ал-Бакхит за нови кабинет. "Овај није дорастао свему томе уопште", рекао је он.

Абу Бекр је рекао за *The Associated Press* да ће Братство појачати своје захтеве за уставне амандмане да се ограничи Абдуллахова моћ да именује премијера и уместо тога да се дозволи да их Јорданци бирају на општим изборима. Јорданском краљу Устав даје искључива овлашћења да именује премијера, распусти парламент и владу декретом.

Он је рекао на састанку да је такође затражио од Абдулаха да промени спорни изборни закон у вези герримандер округа у корист присталица владе. Братство је у новембру прошле године бојкотовало парламентарне изборе у знак протеста због закона.

"Краљ није узео за озбиљно наше захтеве" рекао је он. "Он је нагласио да је озбиљан у погледу реформи и да у наредном периоду наступа нова ере.

Монархија би била добра за Србију

ГЛАС АМЕРИКЕ

Њ.К.В. Принц Александар Карађорђевић

Ових дана у Вашингтону је одржан традиционални молитвени доручак. Међу гостима из Србије том догађају присуствовао је и принц Александар Карађорђевић.

Карађорђевић: “Молитвени доручак представља изузетно повољну прилику да се сретнете са великим бројем људи не само из САД, већ из целог света. Овде створена пријатељства су трајна и ми смо овде у Вашингтону већ трећи пут на молитвеном доручку. Разговори се воде о ситуацијама у целом свету, али овог пута нагласак је на догађајима у Египту, Јордану, Тунису и наравно разговарали смо о Србији, њеним проблемима и будућности. Водили смо разговоре са конгресменима и сенаторима и разменили мишљење о нашој земљи. Ово је велики скуп друштвеног и политичког повезивања.”

Глас Америке: *Београд настоји да се што пре придружи Европској унији. Шта би по вашем мишљењу чланство у Европској унији значило за Србију?*

Карађорђевић: “Мислим да је то веома важно и да би га требало остварити релативно брзо. Будућност у Европској унији је важна за цео регион и нико не жели да Србија буде последња земља која би се придружила унији. Мислим да се учлањењем може постићи много за нашу земљу и грађане у складу са бенефицијама које чланице ЕУ већ уживају. Русија се не противи уласку Србије у ЕУ, пошто види Србију као свог пријатеља унутар ЕУ. Односи са САД су такође позитивни и Вашингтон подржава наше аспирације да постанемо чланица ЕУ. Међутим, још увек се мора доста учинити на том плану, укључујући даљу сарадњу са Хашким судом, као и друга питања. Надам се да ћемо до краја ове

године поднети сву нужну документацију.”

Глас Америке: *Половина првобитних земаља чланица ЕУ су уставне монархије. С обзиром на ваше породично наслеђе ви се залажете за тај тип државног уређења?*

Карађорђевић: “Мислим да би земља од тога имала дефинитивне користи. Карађорђевићи су дубоко укорени у историји модерне Србије. Уставна монархија обезбеђује обједињујући центар, јединство и континуитет. Оно што је веома важно јесте да шеф државе није члан парламента или политичке странке, а монарх је, што је веома важно, неутрална особа, ван политике. Наравно, имате слободне и правичне изборе, док премијер и његова влада управљају земљом. Мислим да би монархија била добра за Србију, за њен имиџ у иностранству и за бизнис.”

Глас Америке: *Већина бивших комунистичких земаља централне и источне Европе усвојила је законе о повратку конфисковане приватне имовине након Другог светског рата. Где смо сада по питању тог*

закона у Србији, укључујући вашу и имовину других?

Карађорђевић: “Нажалост, ми заостајемо. Све суседне земље, као што су Чешка Република, Мађарска и друге усвојиле су такав закон. Као што знате, 1947. Тито је затражио да Кардеља да потпише документ о конфисковању приватне својине, укључујући и нашу, и одузимању држављанства. Када је демократија обновљена у нашој земљи, нама је, као први корак, враћено држављанство, на чему честитамо. Тада је наговештено да ће бити усвојен нови закон о повратку личне имовине, до чега до сада није дошло. Један од захтева ЕУ је да се то мора учинити да би Србија постала чланица ЕУ. Дакле, или треба вратити својину или извршити компензацију. Верујем да ће се то питање решити, једном за увек, ове 2011. године. Свакако треба узети у обзир и правни савет експерата у САД и ЕУ, о томе како решити то питање, јер сматрам да је важно да се Србија одазове својим обавезама.

Принцеза Máxima присуствује отварању Форума финансија

foto: dutchphotopress

Њено Краљевско Височанство Принцеза Јелисавета од Југославије

Њ.К.В. Принцеза Јелисавета Карађорђевић

Принцеза Јелисавета рођена је у Београду као једина кћерка југословенског кнеза Павла (кнеза намесника уместо Краља Петра II, најстаријег сина свог брата од стрица) и грчке и данске кнегиње ОИге. Њен старији брат, принц Алекса-ндар од Југославије, први пут се оженио принце-зом Маријом Пијом од Савоје, а други пут принцезом Барбаром од Лихтенштајна. Она је у другостепеном сродству са шпанском краљицом Софијом и Чарлсом, принцом од Велса, а такође је и рођака принца Мајкла, садашњег Војводе од Кента и принцезе Александре од Кента. Поред тога, она је чукунука војда Карађорђа, који је подигао први српски устанак против Турака 1804. године. Пре него што се белгијски краљ Бодуин II оженио Фабиолом (Фабиола де Мора у Арагон) 1960. године, Принцезу Јелисавету су сматрали јаком кандидаткињом за титулу његове супруге.

Принцеза Јелисавета удала се за Хауарда Оксенберга 21. јануара 1961. године (развела се 1969. године), произвођача одеће из Америке, са којим је добила кћерке Катарину Оксенберг, глумицу, и Кристину Оксенберг, дизајнера џемпера. За другог мужа, банкара Нила Балфура, рођеног 1944. године, удала се 23. септембра 1969. године (а развела 1975. године) у Лондону. Њих двоје имају једног сина, Николаса Балфура. Трећи пут удала се 28. фебруара 1987. године у Њујорку, за др Мануела Улоа Елиаса, бившег премијера Перуа и министра економије, финансија и трговине. Др Улоа преминуо је 1992. године. Између друга два брака била је верена за велшког глумца Ричарда Бартонa.

Принцеза Јелисавета школовала се у Јужној Африци, Великој Британији и Швајцарској, а у Паризу је дипломирала историју уметности. Говори енглески, француски, шпански, италијански и српски језик, а држављанка је Уједињеног Краљевства, Сједињених држава и Србије. Од 2002. године, принцеза Јелисавета живи у Београду.

Принцеза Јелисавета је рано учила прве знаке опасности која би некадашњу Југославију могла гурнути у крвопролиће мотивисано историјским верским и етничким супарништвом, дуго потискиваним од стране комунистичке власти. Широм Европе и Америке, заступала је потребу превазилажења раздора који доводи до етничких мржњи. Радећи из сенке кроз програме Уједињених нација, она је 1989. године, такође, путовала у Ватикан, како би од монсињора Торана, министра иностраних послова, тражила да помогне у побољшању односа између католичких и православних заједница у Југославији.

Увидевши колико је важно што пре решавати нарастајуће политичке напетости, принцеза Јелисавета је у Њујорку, крајем 1990. године, основала неполитичку, непрофитну хуманитарну организацију - Фондацију принцезе Јелисавете. Када је дошло до избијања грађанског рата, интензивно се посветила допремању медицинске опреме, хране, одеће и ћебади у избегличке кампове, као и проналажењу смештаја за децу - жртве рата и средстава за школовања старијих ученика у школама и на факултетима у Америци.

Пре избијања грађанског рата у Југославији, у јануару 1990. године, позвала је православног архиепископа Саву и муфтију београдског, као и југословенског министра вера, да присуствују конференцији у Москви коју је сазвао Михаил Горбачов. Ово је било друго међународно окупљање политичких и верских вођа посвећено светској реформи, којем су присуствовали мајка Тереза, Кентербериски надбискуп, Далај Лама, Ал Гор и Карл Сеган.

Упркос приговорима свог рођака, принца Александра, кнегиња Јелисавета је одлучила да се кандидује за Председника Србије на председничким изборима 2004. године. Након завршетка Другог светског рата, краљевска породица протерана је из земље, а њихово власништво је конфисковано. “У случају победе”, изјавила је, “мој приоритет неће бити да поново успоставим монархију, већ да успоставим праву државу”. Иако је у изборну трку ушла само две недеље пред изборе, освојила је 63.991 глас, односно 2.1% укупног броја гласова, чиме је доспела на 6. место, испред многих афирмисаних партијских вођа.

Принцеза Јелисавета је пословна жена и писац, аутор четири књиге прича за децу. Она је, такође, креатор парфема који се продају широм света.

Принцези Јелисавети је у Зугу (Швајцарска) 2002. године додељена Награда Форума за нуклеарно разоружање, Демиургус Пеаце Интернационал (уз остале награђене: председника Владимира Путина, велечасног др Дезмонда Тутуа, г. Теда Тарнера и друге), за изузетна постигнућа на плану подстицања мира међу народима народа.

Током последњих неколико година, принцеза Јелисавета, поред многобројних добротворних активности, неуморно настоји да скине љагу са имена свог оца и његове неправедне и историјски нетачне репутације народног непријатеља. Захваљујући њеним напорима, принц Павле на прагу је ослобађања од лажних оптужби које су њега и његову породицу отерале у изгнанство 1941. године, као и да буде препознат као национални херој Срба и других југословенских народа.

Уметник сна и јаве

МИЛЕНА ПАВЛОВИЋ-БАРИЛИ

*Непомичне и сјајне гледаху твоје далеке очи.
На мојим празним длановима носим спомен
на облик твоје главе, твојих рамена, твојих
усана,
чувам и ведри осмех твоје доброте.
Немам ништа друго.
Нити ће ми ништа друго недостајати.
Била сам богатија од целог света.*

Милена Павловић Барили

Као развијена интелектуална личност, Милена Павловић-Барили је у себи "сјединила неколико различитих култура, пре свега, патријархално српску и поетско-медитеранску, прихватила зрачење шпанске романтичности, немачке морбидности и француског рационализма" (Ј. Трифуновић).

Била је уметник целим својим бићем, а убраја се међу ствараоце овог поднебља који су дали значајан допринос и америчкој култури. Рођена је у Пожаревцу, 5. новембра 1909, као једино дете Данице Павловић и Бруна Барилија, италијанског композитора, музичког критичара и песника. Сликаство је студирала у Београду и Минхену. Своју прву изложбу приредила је у Београду, а затим следе њене изложбе у Пожаревцу, Лондону, Паризу, Риму, Њујорку и излагања на изложбама "Ладе".

Прве стихове објављује 1934. у италијанском листу "Квадрино". Од 1939. живи у Америци и, као илустратор, сарађује у многим часописима - *Vog, Taun end kontri, Šarm, Glamur* и др.

Умире изненада 6. марта 1945. у Њујорку, услед повреде кичме после пада са коња. Урна са њеним пепелом похрањена је 1945. на гробљу Фестачио у Риму.

У Пожаревцу, у њеној родној кући, отворена је 1962. Спомен галерија "Милена Павловић-Барили", у којој се чува око 800 њених уметничких радова. У организацији те Галерије одржавају се бијенално две значајне ликовне манифестације: "Сан и машта" и "У светлости Милене".

“Велики Конак”

ОБНОВА ХИЛАНДАРА

Обнавља се највећи хиландарски конак

НАКОН ОБНОВЕ КОНАКА, МАНАСТИР ЋЕ ПОВРАТИТИ
НАЈВЕЋИ ДЕО СМЕШТАЈНОГ ПРОСТОРА

Радови на обнови највећег хиландарског конака из 1821. у пуном су јеку. Инжењери и радници „Неимарске службе Светог манастира Хиландара” пуним капацитетом раде на првој фази пројекта у оквиру које се тренутно поставља дрвена кровна конструкција.

Обнова конака који је грађен од 1816. до 1821., познатијег због своје величине као „Велики конак”, започела је 10.09.2007. Радовима на реконструкцији и градњи су претходили демонтажа осигуравајуће челичне конструкције која је постављена након пожара као и додатно чишћење шута..

Пројекат се изводи у три фазе, односно обнављају се три дела конака један за другим. Прва

фаза у периоду од фебруара до 4. децембра 2008. обухвата грубе грађевинске радове и уградњу спољне столарије у делу вертикале гостопријемнице, дакле у средишњем делу конака. Од јуна до 4. децембра биће спроведени припремни радови за 2. фазу која обухвата југозападни део објекта и која ће трајати до краја 2009. године. Трећа фаза од 2009 до 2010, обухватиће североисточни део конака, чиме ће се коначно повезати са обновљеним Конаком из 1814. године.

Од почетка радова до данас завршено је више сегмената пројекта.

Изведено је ојачавање зидова ињектирањем специјалне ињекционе смеше, уградњом затега

од нерђајућег челика, израдом бетонског армираног серклажа за укрућивање и спајање зидова као и постављањем сеизмичко - заштитног карбонског платна.

Уграђене су дрвене носеће греде међуспратне конструкције - тавањаче. Монтирана је челична носећа конструкција. Израђени су преградни дрвени (бондручни) зидови. Озидан је део противпожарних зидова. Поправљени су и дозидани камини. Санирани су и дозидани димњаци. Дрвене греде и челична конструкција су премазани заштитним и противпожарним премазима.

На хиландарском метоху Мило Арсеница (Каково), где се налази дрвопрерађивачки и столарски погон у току је израда дрвених прозора. Прозори су обликовани у традиционалном светогорском стилу и направљени су од пуног дрвета, тако да у потпуности одговарају онима који су били на конаку пре пожара.

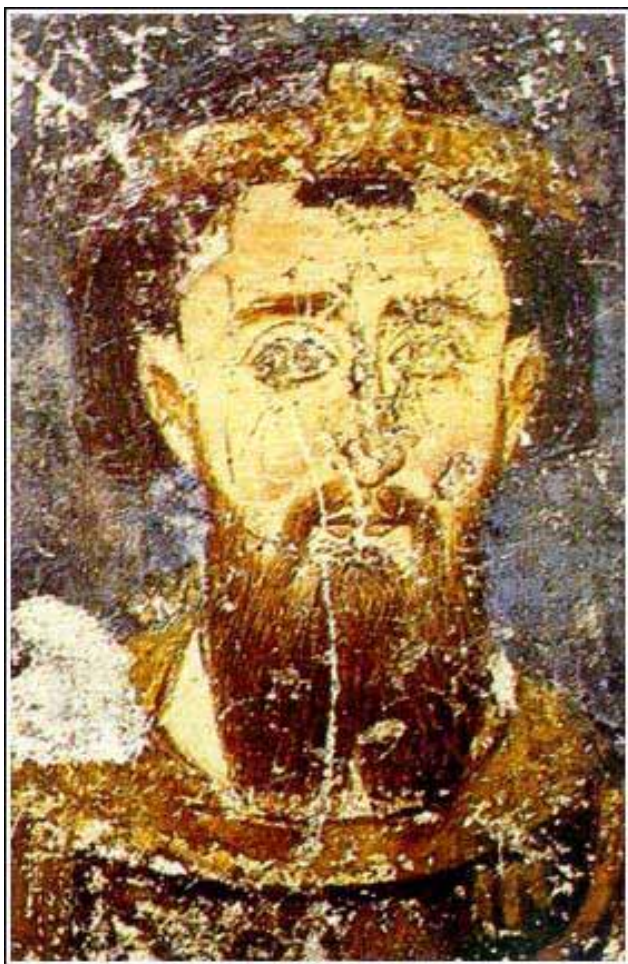
У средишњем крилу (1. сегменту обнове Великог конака) бруто површине 1540,07м² (нето 1022,67м²) у подруму се налазе - техничке просторије и поставка етно збирке у припреми, у приземљу - велика странопријемница (госто-пријемница - архондарики), амбуланта, учионица и мали салон, на првом спрату - владичанска келија, келија ватопедског игумана и остале репрезентативније келије, канцеларије управе манастира и радионице за конзервацију и на другом спрату - остале келије.

План извођења радова на Великом конаку, уколико буду обезбеђена средства за несметани наставак обнове, предвиђа да до краја 2010. буде завршено 90% грубих грађевинских радова на западном крилу (2. сегменту обнове Великог конака). Тренутно се довршава постављање каменог покривача на кровну конструкцију над овим делом. Западно крило би требало да буде у потпуности обновљено до краја радне сезоне 2011. До тада се планира и завршетак грубих грађевинских радова на источном крилу и улазном комплексу који се због међусобне повезаности обнављају заједно.

Између папе и Византије

СТЕФАН ПРВОВЕНЧАНИ
(1196-1217; краљ, 1217-1228)

Немањин пораз на Морави 1190. и успињање Алексија III Анђела на византијски престо одредили су будућег владара Србије, без обзира на право прворође-ног. Притиснут византијским прохтевима, Немања првиго жени 1191. свог другорођеног сина Стефана Јевдокијом Анђеом, ћерком византијског цара Алексија, будући да је његов најстарији син Вукан већ био ожењен, а затим му на Државном сабору у Расу 1196. предаје власт над Србијом.

Убрзо након Немањине смрти 1199. избија

беспштедан рат за престо између Стефана Првовенчаног и Вукана, кога је Немања поставио за владара Дукље, Зете, Требиња, Хвосна и Топлице.

Помоћу католичке цркве и својих угарских савезника, Вукан у периоду 1204 -1207. запоседа власт у Србији и носи титулу великог жупана. Стефан се обраћа за помоћ брату Сави, који 1207. године из Хиландара доноси мошти његовог оца Немање и у Студеници, над очевим гробом, мири завађену браћу.

Стефан Првовенчани поново постаје велики жупан, а престо са њим од 1207. дели његова трећа супруга Ана, унука моћног венецијанског дужда Енрика Дандола, будући да је 1202. одагнао своју прву жену, византијску принцезу Јевдокију иако је из брака са њом имао синове Радослава, Владислава и Предислава (архиепископ Сава II), као и своју другу жену, чије име није сачувано за историју, са којом је живео од 1204. до 1207. без порођа. Стефан Првовенчани се у овом периоду све више окреће Западу и католичкој цркви, иако у оваквој политици нема подршку брата Саве.

Цариград, освојен 1204. од крсташа, у латинским је рукама. Под утиском да је Византија пропала и под снажним утицајем своје тазбине, Стефан 1217. прима краљевску круну из Рима и бива први српски владар из династије Немањића „краљевском круном венчан“ и по томе у историји забележен као Првовенчани.

Златни прстен
Стефана Првовенчаног,
ризница манастира Студеница

Манастир Жича

Краљева пријатељска политика према Западу удалила га је од брата Саве, који вешто користи сплет политичких околности у разједињеној Византији и 1219. придобија никејског цара Теодора Ласкариса и тамошњег патријарха за самосталност Српске православне цркве.

Успостављање аутокефалне српске цркве уједињује браћу око заједничког циља и Првовенчани са Савом гради „*Матер свих српских цркава*“ манастир Жичу, као прво седиште Српске архиепископије, а обилно испомаже и подизање 12 епископија на територији ондашње Србије.

Првовенчани се, по угледу на оца и брата, пред крај живота замонашио. Умро је 7. Октобра 1228. као монах Симон. Гроб ми је данас у Студеници. Српска црква га слави као Преподобног Симона.

(У следећем броју: СТЕФАН РАДОСЛАВ)

Историјат настанка двораца у Војводини

СВЕТЛАНА БАКИЋ

С адашњи дворци у Војводини настали су у периоду од три века тј. од времена одласка Турака крајем 17. па до почетка 20. века.

Прве дворце подиже новоформирано племство по упостављању стабилне и трајне администрације аустријске царевине.

Племство се стицало на неколико начина а најважнија карактеристика племића је да има посед. Првобитно, поседе је даривао владар због војних заслуга у борби против Турака, а касније се посед могао купити, уз чега је ишла и титула. Крајем 17. века Срби су добијали племство и

властеоска добра од аустријских царева за ангажовање у борбама на страни Аустрије а против мађарских великаша или Турака, као подвојвода Монестерлија или патријарх Арсеније III који је имао велики утицај у српском народу, у време интензивних борби за протеривање Турака или за време Ракоцијевог устанка 1703. Када је Марија Терезија увела орден истог имена 1756. који је додељиван за изузетно јунаштво на бојном пољу постали су племићи и неки од Срба официра.

После одласка Турака држава постаје највећи власник земље јер је старо племство изумрло. Племство је држало највишеседа у Срему, у Бачкој је највећи власник била држава док је у Банату искључиви власник била царска комора. У прво време Банатом је управљао војни заповедник а од 1751. цивилна управа Коморе, Земаљска администрација. Тек после 1779., када је Банат припојен Угарској и створене три жупаније, одржане су 1781. и 1782. лицитације коморских добара где су на првој продате 22 пустаре.

Срби су веома ретко добијали племићке титуле и то углавном царском милошћу. За пуних 40 година после Велике сеобе током којих су учествовали и истакли се у многобројним ратовима и били лојални цару, само је десетак породица добило племство. Такође између 1730. и 1750. је опет десетак породица добило ту почаст, да би тек 1751. тај број био већи - око педесетак што је узроковано жељом аустријске власти и угарског племства да задржи становништво у развојаченој Потиској и Поморишкој граници.

Племство су, дакле, добили високи официри који су служили од 1740, затим рођаци митрополита и епископа, да би у другој половини 18. века племићке титуле добијали и чиновници због својих заслуга, пословни људи, управници

Дворац Фантаст

и провизори властелинстава, управници пошта, те трговци и функционери градских општина, који су их добијали углавном куповином имања. Предикате су добијали већином према месту поседа, а официри према биткама у којима су се прославили.

У 18. веку племство прави од својих имања узорна газдинства а на њима гради дворце, најчешће на брежуљцима, са којих се пружа преглед имања и надзиру радници. Земља је била изузетно квалитетна и доносила је знатне приходе те се вишак створених вредности улаже у раскошније видове становања, стварање статусних симбола и презентовања економске моћи. Стога се први дворци јављају у другој половини 18. века.

У каснијем периоду поједине племићке породице сиромаше а економски примат преузимају богати трговци, занатлије и високи државни службеници који често откупљују старе дворце од ранијих власника и тиме добијају на угледу.

У другој половини 19. века и почетком 20. ничу тзв. пољопривредни градови- велика имања (Карачоњи у Беодри, Јагодић у Конаку, Дунђерски у Бечеју), која запошљавају велики број радника и примењују најсавременија сазнања из пољопривреде, што је било последица дуготрајног мирног периода, без ратова, и развоја науке, технологије и средстава за производњу. Пољопривреда се подиже на виши ниво и постаје значајан чинилац развоја и стварања материјалних богатстава.

На имањима се граде спахијске куће које су намењене сталном или повременом боравку власника у циљу одмора или надзирања имања. То су издвојене грађевине, ван насеља, развијене и јасне архитектонске и функционалне концепције.

Дража је херој за Американце

ИНТЕРНЕТ НОВИНЕ СЕРБСКЕ

У Београду је недавно боравио Милтон Френд (88), један од преко 500 америчких авијатичара којег су четници Драгољуба Драже Михаиловића спасили током Другог светског рата.

Он је дошао да би сведочио пред судом у корист рехабилитације генерала Михаиловића, али и, како је истакао на конференцији за новинаре, да домаћој и америчкој јавности скрене пажњу на то колико су четници заправо помогли савезничким пилотима који су оборени изнад Југославије и да укаже да предводник четничког покрета никако није могао да почини злочине за које је осуђен.

У петак, 29. октобра, Френд је сведочио пред већем Вишег суда у Београду и рекао да су га у јуну 1944. од немачких трупа у Србији спасили четници.

Френд је на суду изјавио да не долази само у своје име, већ у име 10.000 потомака оних који су спасени, додавши да их има довољно да могу да прикупе потписе за оснивање странке.

- Дошао сам да одам признање Дражи Михаиловићу и четницима, који су заслужни

што сам жив. Ризиковали су своје животе да помогну мени и стотинама савезничких војника. Нису у питању само животи 500 авијатичара, већ хиљаде потомака, тачније око 10.000 њих, казао је Френд.

Предлагачи захтева за рехабилитацију тврде да Михаиловић није имао право на одбрану и није видео свог адвоката пре почетка суђења, а да му је оптужница уручена свега седам дана пре почетка процеса.

Како сазнајемо од организација које су ангажоване на рехабилитацији, суд је уважио чињеницу да Михаиловићу није дата могућност да поднесе жалбу на пресуду, тј. да није испоштована двостепеност у поступку.

Суд је утврдио и да је Михаиловић стрељан пре него што је добио званичну пресуду. Овиме је повређено да је у поступку повређено право Михаиловића у неколико тачака.

Судија је најавио да ће на следећем рочишту, заказаном за 9. децембар, саслушати пензионисаног функционера СУП-а и припадника НОБ-а Риста Вуковића, који оспорава поменути предлог за рехабилитацију, како би одлучио да ли ће га прихватити као „супротну страну“.

Законом о рехабилитацији није предвиђено учешће супротне стране у поступку, већ једностраност поступка, уз утврђивање да ли је нека пресуда донета из политичких и идеолошких разлога.

Подносиоци захтева за рехабилитацију Драгољуба Михаиловића су Српски либерални савет, Југословенска војска у отаџбини, Удружење политичких затвореника, породица Михаиловић, професори Коста Чавошки и Смиља Аврамов, као и некадашњи уредник часописа „Погледи“, Милослав Самарџић.

Генерал Драгољуб Дража Михајловић

Краљевски Ред Витезова

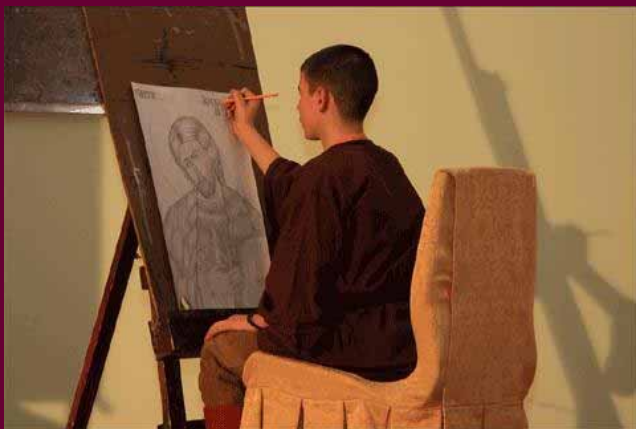
Краљевски Ред Витезова је нестраначко, невладино и непрофитно удружење грађана чији је циљ неговање и развијање традиционалних витешких вештина и вредности, кроз спорт, културу, духовност, уметност и хуманитарни рад. Ради остваривања својих циљева удружење организује, само или у заједници са другим организацијама стручне, спортске, културне, уметничке скупове, саветовања (трибине, дебате, спортске турнире, промоције, концерте).

Краљевски Ред Витезова је под покровитељством Кнегиње Линде и њених синова Краљевића Михајла и Ђорђа. Председник Удружења је Хаци Зоран Душанов Мрђеновић, сликар и глумац који је рођен и провео цео свој живот у Паризу до бомбардовања. Он је дугогодишњи старешина витешког друштва „СВЕБОР“ и само наставља у сарадњи са Краљевском породицом и другим ученим елитним људима француског и нашег друштва, своју племениту потребу да подучава и сведочи најлепше вредности деци-бисерима овог света. У том оквиру, је међу главним организаторима Богојављенског Вађења Леденог Крста, глумац у разним домаћим и страним филмским остварењима који често тумачи витезове и царску лозу, и аутор „Богољубљења“.

Краљевски Ред Витезова, у свом деловању, оживљава оно најузвишеније из србског задремалог духа. Поред витешког мачевања и борења, византијске (моде) текстилне уметности, откривања и потврђивања сликарских, вајарских, музичких, певачких талената, издаваштва, и филм заузима велико место у нашем уметничком стварању.

Краљевски Ред Витезова је вера, љубав и нада да ће се међу нама јављати кроз наше потомке, Стефан, Лазар, Милош, Сава... и да ће нам свет опет лепо одговорити... Чекамо вас, ако још увек имате тајну жељу да вас Деспот Стефан произведе у витеза уметности, културе, науке, спорта... љубави.

ФЕСТИВАЛИ

Обратите пажњу!

KONGEHUSET.NO

Недавно је Њено краљевско величанство је присуствовало отварању Барентсовог Спектакла 2011 фестивалу уметности у Киркенесу. Под слоганом "Обратите пажњу!" на фестивалу су постављена питања: где је средиште, а где је периферија?

Одговор зависи од тога са ког аспекта се посматра. Постоји много начина да се обрати пажња. Ове године је пажња усмерена кроз фестивал културе који има за циљ да истакне даљину више него сам физички феномен.

Учесници Барентовог Спектакел долазе из земаље као и ван Баренцовом региона, а активности су сконцентрисане око повезивања и размену знања. Фестивал представља популарно и важно место окупљања уметности и културе.

Ово је осма година како се организује фестивал. У 2010 више од 13 000 посетилаца је учествовала на фестивалу у разним догађањима.

Киркенес конференција

За краљицу Соњу дан је почео са отварањем Киркенес конференције 2011. Конференција је из два дела Барентсовог Спектакел фестивала и Барентових дана 2011 догађања и фокусирана је на политику, економију, индустрију и логистику у северним областима. Конференцију је свечано отворио министар за локалну самоуправу и регионални развоја Лив Сигне Наварсете.

Отварање Фестивала

Сам Барентов Спектакел 2011 фестивал је

званично отворила Краљица у среду увече на Киркенес градском тргу. У свом говору краљица Соња је говорила о будућим могућностима за ближу сарадњу између Норвешке и Русије: "Година 2010 је била историјска година за Норвешку и за граничне области овде на северу. Уговор о поморском разграничење и сарадњи о Барентовом мору и Арктичког океана отвара могућности за шире, ефикасније сарадње између Норвешке и Русије о будућем развоју региона ", рекла је краљица.

Немачка позоришна трупa Театар Титаник отворила је програм преформансом под називом " Фурнаце Сумпхону ".

Арктик Сцоре

Прекогранична сарадња је била тема отварање концерта. Краљица је присуствовала музичкој продукцији "Арктик Сцоре" у којој је традиционална музика Русије, Норвешке и Финске комбинована са вежбама и спортом. Приказана је симболична борба у којој се три земље и три културе срећу на Арктику на бојном пољу.

Обратите пажњу!

Фестивал - изложбу Обратите пажњу су отворили министар иностраних послова Јонас Гар Сторе и норвешки погранични комесар Ивар Саксеруд у поноћ. Отварање скупа одржано је на отвореном, где је норвешки уметник Мортена Траавик приказао границе на екрану помоћу покретних инсталација. Стари норвешки и руски гранични прелази су постављени широм центара Киркенеса и поделили град на два дела. "Границе" се прате снимком преко две веб камере.

Свечано отварање је настављено у АМФИ Киркенес тржном центру. Краљица Соња обишла Изложбу Обратите пажњу! , где су једна од основних тема били прикази дела италијанског уметника Стефана Цагол и руског уметника Олге Кисселева.

Краљица је такође обишла и пропратила "Сурвивинг тхе футуре", у продукцији Уметничког Сами центара и Норднорск Кунстнерсентер (север-норвешког уметничког центра) који су представили пројекат ВЕСТИ (север, исток, запад, југ).

Треба у ову земљу
корен пустити

ОД 1929.

Агробанка

Оглашавање

РЕКЛАМИРАЈТЕ СЕ У НАШЕМ ЧАСОПИСУ

Закупите рекламни простор у нашем часопису MONARCHY, веб сајту КУЛТУРНИ ФОРУМ и на тај начин унапредите своје пословање, упознајте наше посетиоце са вашим понудама и повећајте посећеност својих интернет презентација.

За цене и услове олашавања у часопису MONARCHY, обратите се нашој маркетинг служби.

Контакт:

КУЛТУРНИ ФОРУМ

Центар за маркетиншка истраживања

22000 Сремска Митровица, Босутски пут 78

+381 22 617 522

+381 64 392 4977

e-mail: monarhija@kulturniforum.com

region1@ptt.rs

www.kulturniforum.com

MONARCHY

Више од традиције!

ПОЗИВ НА САРАДЊУ

Поштовани читаоци,

Пред Вама је, после неколико година неизлажења, нови број часописа MONARCHY, који је намењен не само присталицама монархије у Србији, већ и свима онима који желе да сазнају нешто више о животу данашњих монарха, чланова њихових породица, као и да прикаже све специфичности земаља у којима је успостављена уставна парламентарна монархија: од друштвених, економских, културних, туристичких...

Бићемо вам неизмерно захвални ако нам се јавите на адресу monarhija@kulturniforum.com или region1@ptt.rs и понудите сарадњу или предлог о свему ономе о чему би сте желели да убудуће читате у часопису MONARCHY.

Срдачан поздрав до следећег броја,

Радомир Јовелић Вишеров

www.viskovic.co.rs

Višković FUR COMPANY

БАШТИНА '11

2. МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КОНЗЕРВАЦИЈЕ,
РЕСТАУРАЦИЈЕ, ОБНОВЕ ДВОРАЦА И
ИСТОРИЈСКИХ ЗГРАДА

Сремска Митровица, 01. - 03. јун 2011.